

heldigt. „Fuldbyrdelse“ betegner jo i Virkeligheden Dommens Opfyldelse, en Fyldestgørelse af det Paalæg, som Dommen indeholder, men i saa Henseende kan Dommen opfyldes og fuldbyrdes paa to Maader. Enten derved at domfældte frivillig opfylder Dommen, eller derved at han tvinges dertil ad Rettens Vej. I Tilfælde af, at han frivillig opfylder Dommen, siges det med Rette, at Dommen er fuldbyrdet, og allerede derved kommer jo en Uklarhed ind i Brugen af den danske Betegnelse, hvis den skal tjene til at træde i Stedet for „Eksekution“, idet „Eksekution“ netop har Karakter og Betydning af en Tvangsforanstaltning. Man maatte i alt Fald ikke bruge Udtrykket „Fuldbyrdelse“, men derimod „Retsfuldbyrdelse“ eller „Tvangsfuldbyrdelse“. Saa kom man nærmere til det rigtige. Men selv da er Udtrykket ingenlunde heldigt. Det er ikke alle Domme og Kendelser, der fuldbyrdes ved Tvang i Kraft af Eksekution. En stor Del Kendelser fuldbyrdes ved Udpantning. Her have vi altsaa noget fra Eksekution forskelligt, som dog er en Retsfuldbyrdelse. Men hvis vi endelig holde os til Domme alene, saa er Begrebet „Retsfuldbyrdelse“ ikke udtømt ved „Eksekution“, i ethvert Fald ikke altid. Hvis en Dom gaar ud paa, at domfældte skal betale et Beløb, og han ikke opfylder det frivillig, men Rettens Hjælp maa søges dertil, saa er det Skridt, som Retten foretager for at skaffe vedkommende Fyldestgørelse: for det første Eksekution, hvorved der gøres Udlæg enten i kontante Penge — hvorved Dommen eo ipso bliver opfyldt — eller, hvis disse ikke findes, saa dog i Genstande, hvis Værdi kan tjene til Fyldestgørelse. Det er det første Skridt, men det næste Skridt er, at disse Genstande blive realiserede, blive omsatte i Penge ved Tvangsauktion. Her vil altsaa Retsfuldbyrdelsen dele sig i Eksekution og Tvangsauktion. Hvis man saa vil bruge „Fuldbyrdelse“ udelukkende for Eksekution, vil man i Virkeligheden ved dette danske Udtryk kun kringe Forvirring i Begreberne og naa til Uklarhed og Utydelighed, i Stedet for, at vi i det fremmede Udtryk, som har vundet Borgerret her hjemme, har en klar og bestemt Betegnelse. Jeg skal minde om, at Nellesmanns bekendte Bog hedder jo: Læren om Eksekution og Auktion. Den kunde ogsaa hedde Læren om Retsfuldbyrdelse af Domme, men vel at mærke, Retsfuldbyrdelsen bliver baade Eksekution og Tvangsauktion. Jeg tror altsaa ingenlunde, at Beteg-

nelsen, som her er given, er heldig, og jeg er sikker paa, at den ærede Forslagsstiller vil give mig Ret i, at hvor godt det end efter hans Opfattelse kunde være at komme til danske Udtryk for fremmede Betegnelser i Lovsproget, er det dog kun heldigt, naar den danske Betegnelse er af en saadan Beskaffenhed, at den maa siges at kunne træde i Stedet for det fremmede Udtryk, uden at man derved vækker Uklarhed eller Utydelighed, det er ikke lykkedes her, og jeg vil meget fraraade, at man forandrer Lovforslaget saaledes, som den ærede Forslagsstiller har foreslaaet. Jeg vil henstille til den ærede Forslagsstiller, om han ikke vil tage sit Forslag tilbage. Jeg haaber, han vil erkende, at de Indvendinger, jeg har gjort her, har nogen Betydning over for Spørgsmaalet, og det skulde glæde mig, hvis det kunde bringe ham til at lade denne Rettelse falde.

Krabbe: Jeg godkender ikke ganske Betydningen af Ministerens Indvendinger, medens jeg fuldstændig anerkender, at de afgive gode Argumenter. For saa vidt er jeg enig med den højtærede Minister, som jeg mener, at den Slags Ændringer skal man egentlig ikke gøre, uden at der er Enighed derom, og den højtærede Minister skal altsaa ikke her finde nogen Sten paa sin Vej, hvad dette Forslag angaar. Jeg tillader mig imidlertid at sige, at den højtærede Minister ikke har Ret i, at dette er Indførelsen af et nyt Udtryk; hvad den ærede Minister har Ret i at sige er, at efter Brugen af disse Ord: „Fuldbyrdelse“ og „Eksekution“ er der ikke fuldstændig Kongruens mellem dem. Konturen af Fuldbyrdelse gaar noget ud over Grænsen af Eksekution, omfatter mere, det er sandt, men det er lige saa sandt, at Lovgivningen desuagtet har Ordet „Fuldbyrdelse“ i den Betydning, hvori det søges benyttet her. Den har det i forskellige herhenhørende Love, for Eksempel ogsaa i den Lovbestemmelse, som egentlig er det bestaaende Retsgrundlag for Fordringen om Aktsbeskrivelse, nemlig Plakaten af 13de Februar 1822, hvor der udtrykkelig staaer: „at den Forpligtelse, som i Almindelighed paaligger den, der æsker en Dom fuldbyrdet“, o: æsker den eksekveret, „at fremlægge en fuldstændig Domsakt under Eksekutionsforretningen“, for Fremtiden skal bortfalde i visse derefter nævnte Sager. Her er Fuldbyrdelse taget ligefrem i Betydning af Eksekution. Vekslande dermed er for Resten ogsaa „Eksekution“ benyttet. Morsomt nok forekommer jævnsides her-